

Getuigenverklaring van een voormalig gevangene:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ik wil, als voormalig gevangene, in dit bericht graag een paar dingen aankaarten die zich hebben afgespeeld in de detentiekampen in Syrië.

Sinds drie jaar geleden zitten er Nederlandse vrouwen vast in deze detentiekampen, waarvan momenteel onder andere het kamp al-Hol en al-Roj. Een ander kamp, genaamd 'Ain 'Issa, bestaat al enige tijd niet meer. Dit gebeurde nadat Turkije het kamp binnen was gevallen met als doel een bufferzone te creëren waaronder het gebied van het kamp 'Ain 'Issa ook viel.

Toen Turkije binnenviel, zijn de zogenaamde "vrijheidsstrijders" (de Koerden) letterlijk weggerend omdat ze bang waren. De vrouwen stonden er op dat moment alleen voor en hadden de keus om ook te vluchten uit het kamp of om te blijven in afwachting van wat er met hen zou gebeuren tijdens de grote explosies en enorme chaos.

In ditzelfde kamp ('Ain 'Issa) is er ook al eerder een Nederlandse zuster overleden, naar mijn ervaring was ze beproefd met de ziekte kanker. Moge Allaah haar genadig zijn, ameen.

Haar kinderen zijn na haar overlijden per direct gerepatrieerd naar Nederland. Het 'Ain 'Issa kamp stond ook wel bekend als hét strafkamp. Dit omdat het kamp nog strenger is dan de andere kampen en zusters hebben hier dan ook de meest traumatische ervaringen opgelopen.

In het kamp werd ook - zoals gebruikelijk is bij de Koerden - veel zinloos geweld gebruikt tegen de vrouwen en hun kinderen. Maar alle lof zij aan Allaah, Allaah heeft hen een uitweg geschonken en het kamp vernietigd.

Een ander kamp is al-Hol en dit is het grootste (en meest bekende) kamp van de drie. In dit kamp bevonden zich naar schatting ongeveer 25 Nederlandse vrouwen. In al-Hol wordt vanzelfsprekend ook veel zinloos geweld gebruikt tegen de zwakke vrouwen en kinderen. Wat zich daar allemaal heeft afgespeeld is onvoorstelbaar.

In het al-Hol kamp was er sectie Annex, het gedeelte voor de niet-Syrische vrouwen, en daar zijn nu in bijna 2 jaar tijd al tientallen vrouwen gedood en honderden kinderen gestorven.

Er zijn vrouwen vermoord, ontvoerd, gemarteld en neergeschoten. Dit allemaal onder toezicht van de Koerden. Van de kinderen die begin 2019 in het kamp terecht zijn gekomen, is negentig procent ondervoed of ziek, waaronder ook Nederlandse kinderen! Voor behandeling moesten vrouwen hun kinderen afstaan en ze mochten niet mee naar het ziekenhuis. Hier zaten ook pasgeboren zuigelingen bij die voor controle naar het ziekenhuis moesten. Vrouwen hebben hierna niks meer gehoord of via een omweg het nieuws gekregen dat hun kind is overleden. In andere gevallen kregen ze na weken in afwachting het nieuws van de Koerden dat hun kind is overleden en ook al begraven. Dit is geen zeldzaam verhaal maar een veelvoorkomende gebeurtenis waar honderden zusters ervaring mee hebben gehad. Zou jij je kunnen verplaatsen in dit schrijvende verhaal? Het zijn onze zusters in de Islaam en onze kinderen die dit meemaken!

Een andere veel voorkomende situatie is dat de Koerdische soldaten 's nachts alcohol drinken en de tenten binnen komen van onze zusters, om hen te vernederen of te misbruiken. Vrouwen die hun leven geven voor hun eer raken zo alles in één keer kwijt.

Een tent is - zoals velen wel weten - enkel afgesloten met een rits en klittenband, een sluiting waar zelfs een kruipende baby doorheen kan. Helaas was het in het kamp vaker een dronken Koerd.

Dit was niet het enige gevaar wat men kon oplopen in de tenten. Dronken Koerden begonnen soms uit het niets in de rondte te schieten met kogels die de katoenen tenten direct doorboorden. Eens was er een zuster hierbij gewond geraakt; ze had een kogel in haar arm gekregen. Ze moest naar het ziekenhuis om het te laten verwijderen, maar zoals wel te verwachten valt wilden ze haar niet helpen!

Ze hebben haar voor paal gezet en haar voor leugenaar uitgemaakt, terwijl ze daar met een bloedende arm bij de poort stond, machteloos en dood van binnen!

De Koerden hebben hier het volgende van gemaakt (en dit is tegen mij gezegd door de Koerden zelf):

“Deze vrouw probeert aandacht te zoeken, ze wil ons in een slecht daglicht zetten. Ze heeft gewoon ruzie gehad met een radicaal persoon en iemand heeft een ijzeren pin in haar arm gedrukt. Dat is wat het is.”

Of wat dacht je ervan als je zoontje van 9 jaar je aan het helpen is met de tent in orde te maken aan de buiten kant, waarna je uit het niets ziet dat je kind op de grond ligt omdat een soldaat even in de rondte ging schieten! Deze jongen was op slag overleden!

Dit is het derde kind van de vrouw die zij verloren heeft. Moge Allaah hem een plek in Jannatul Firdaws schenken met zijn broertje en zusje! Ameen.

Dan hebben we het nog niet eens gehad over de vele ontvoeringen van kinderen en het afpakken van jongetjes boven de 11 jaar. Deze jongens mogen absoluut niet bij hun moeder blijven! De jongens die trauma's hebben opgelopen door alle gebeurtenissen en die 's nachts vol angst bij hun moeder in de armen kruipen en hopen dat zij vandaag niet ontvoerd zullen worden. Stel dat dit jouw zoon was!

Opgepakt, in elkaar geslagen, ontvoerd en niemand weet waar ze heen gaan of verblijven. Heb jij ooit wanhopige, huilende moeders machteloos bij de Koerden zien staan, smekend om hun kind. Waarna ze je ijskoud aankijken en zeggen ze dat ze van niks af weten?!

Een herinnering die mij nog is bijgebleven was 2 oktober 2019. Die dag had een harteloze persoon het idee om even alle Koerden in te lichten om door te geven dat er een 'shari'ah rechtbank' of 'rechtszaak' aan de gang was in een tent.

Ik heb dit met mijn eigen ogen gezien. Op dat moment was ik namelijk op de markt mijn boodschappen aan het doen. We zagen tientallen tanks naar binnen rijden en alles omsingelen. Honderden soldaten, schoten en kogels vlogen ons om de oren. Ze stormden de tent binnen en ze troffen zusters aan die Qoraan les kregen!

Ze hebben de vrouwen direct gearresteerd en meegenomen. Een deel was het gelukt om weg te rennen. Er zijn echter ook vrouwen in elkaar geslagen en zelfs neergeschoten! De zusters probeerden de zuster met schotwonden mee te nemen naar de Artsen zonder Grenzen maar de artsen weigerden hen te helpen. Zo zijn de zusters verder gelopen met de gewonde zuster in hun armen naar de poort, maar het was te laat. De Peshmerga (Irakese Koerden) met rode baretten, waren al ingeschakeld en die zijn in staat om iedereen te doden, oftewel: ze hebben geen genade. De zusters waren allen ter plekke overleden. Zonder ook maar enig medeleven of rekening houdend met de kindjes die nu wees zijn.

Sinds mei dit jaar hebben de Koerden het initiatief genomen om iedereen opnieuw te registreren middels een DNA-test, waarna de Europese zusters over werden geplaatst naar kamp al-Roj. In dit kamp is een nieuw gedeelte geopend genaamd: het Zwarte

Kamp. De naam omschrijft het al: duisternis, onrecht; een plek waar niemand wilt wonen.

De Koerden doen elke avond/nacht hun best om de zusters op te pakken, uit hun tenten te sleuren en mee te nemen naar dat kamp. Je mag niks meenemen en de kleding die men daar mag dragen is gelinkt aan strenge eisen. De voorschriften hanteren dat de kleding niet zwart of donkerblauw mag zijn en ook niet te breed/bedekkend: een hoofddoekje dat niet over de boezem mag vallen, geen niqaab, en geen zwart (ook geen zwarte sokken of zwart ondergoed).

Ze worden ontvoerd, geblinddoekt en vervoerd naar een gevangenis waar ze allereerst een ondervraging krijgen en natuurlijk (zoals gewoonlijk) bij de Koerden martelingen ondergaan voor de ogen van hun kinderen.

In dit kamp is het verboden om een Qoraan in bezit te hebben of het te reciteren! Je wordt in elkaar geslagen door de bewakers met hun wapens als ze je betrappen met een Qoraan of je simpelweg horen reciteren.

HASBUNA ALLAH WA NI'MAL WAKEEL!

Dit gebeurt elke dag mijn broeders en zusters! Dit is wat er gebeurt met de Ummah van Mohammed صلى الله عليه وسلم!

Sluit je ogen en beeld je in dat dit zou gebeuren met jouw moeder, zus of dochter! Met jouw eigen zoon!

Sta op! En niet zodat de zusters jullie stemmen horen, Nee! Sta op omdat dit is wat onze geliefde Profeet صلى الله عليه وسلم ons heeft opgedragen.

We moeten er voor elkaar zijn! We zijn als één lichaam! Als een deel van het lichaam pijn lijdt, dan voelt de rest van het lichaam mee!

O Moslims in Nederland, ...

DOORBREEK HET ZWIJGEN!

[#Doorbreek HetZwijgen](#)

Via

[De Vergeten Parels](#)